

FORDELT

10 APR. 2001

10. APR. 2001

10. APR. 2001

J.nr. 400A.5.

RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 5. april 2001 (06.04)
(OR. en)

7791/01

LIMITE

POLGEN 5
ENV 168
RELEX 47

NOTE

fra: Coreper
efter mødet den: 4. april 2001
til: Rådet

Vedr.: Udkast til rapport til Det Europæiske Råd om integration af miljøhensyn i de eksterne politikker, der henhører under Rådet (almindelige anliggender)

Vedlagt følger til delegationerne teksten til ovennævnte rapport, således som den blev vedtaget i Coreper den 4. april 2001.

Rådet (almindelige anliggender) opfordres til at vedtage rapporten med henblik på dennes fremsendelse til Det Europæiske Råd i Göteborg.

**Udkast til rapport til Det Europæiske Råd
om integration af miljøhensyn i de eksterne politikker,
der henhører under Rådet (almindelige anliggender)**

A. Indledning

1. Det fastslås i EF-traktatens artikel 6, at miljøbeskyttelseskrav skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner med henblik på fremme af en bæredygtig udvikling.
2. Det Europæiske Råd i Cardiff (15.-16. juni 1998) opfordrede Rådet i alle dets relevante sammensætninger til at lægge sin egen strategi for, hvordan man kan sikre en effektiv integrering af miljøet og en bæredygtig udvikling inden for deres respektive politikområder. Det Europæiske Råd i Köln (juni 1999) opfordrede Rådet (almindelige anliggender) til at aflægge rapport til det i 2000 om dets strategi for integrering af miljøhensyn. Det Europæiske Råd i Helsingfors (10.-11. december 1999) anmodede Rådet om at afslutte dette arbejde og i juni 2001 at forelægge Det Europæiske Råd samlede strategier med en eventuel tidsplan for yderligere foranstaltninger og et sæt indikatorer for disse sektorer. Kommissionen og Rådet blev tilskyndet til at udvikle passende instrumenter og relevante data med henblik på evaluering og opfølgning af strategierne for de enkelte sektorer. Det Europæiske Råd i Feira besluttede at gøre samlet status over processen med at integrere miljøbeskyttelseskrav i de sektorspecifikke politikker på mødet i juni 2001 i Göteborg.
3. Det bredere spørgsmål om økonomisk, socialt og økologisk bæredygtig udvikling blev drøftet på Det Europæiske Råd i Helsingfors, der opfordrede Kommissionen til at udarbejde et forslag til en langsigtet strategi, der skal forelægges Det Europæiske Råd i juni 2001. I Feira erklærede Det Europæiske Råd, at det agter samtidig at vedtage en strategi for bæredygtig udvikling på grundlag af Kommissionens forslag. De ni sektorspecifikke rapporter, der skal behandles i Göteborg, vil kunne blive en vigtig del af en sådan overordnet strategi.

4. Formålet med denne rapport er at behandle anmodningerne fra Det Europæiske Råd i Cardiff og Köln. Den er det første skridt i udviklingen af en integrationsstrategi for Rådet (almindelige anliggender), og den præsenterer problemerne, de eksisterende instrumenter, de hidtil opnåede resultater og det videre arbejde, der er nødvendigt med henblik på at udforme en overordnet strategi, herunder tidsplaner og indikatorer, for gennemførelsen af miljøintegration og bæredygtig udvikling i de eksterne politikker, der henhører under Rådet (almindelige anliggender). Selv om Rådet (almindelige anliggender) har et dobbeltmandat i form af forvaltning af forbindelserne udadtil og varetagelse af den overordnede samordning af EU's politikker, koncentrerer denne rapport sig om integration af miljøaspekterne i de eksterne politikker.

B. Målsætningerne for en strategi

5. Med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling agter Rådet at arbejde aktivt for at gennemførelsen af en strategi for integration af miljøhensyn i de eksterne politikker, der henhører under Rådet (almindelige anliggender). Dette arbejde skal finde sted inden for rammerne af de finansielle overslag.
6. Rådet (almindelige anliggender) finder det vigtigt,
- at søge en mere sammenhængende og ambitiøs tilgang til Unionens miljøproblemer i forbindelserne med tredjelande og internationale organisationer,
 - at styrke Unionens udenrigspolitiske instrumenter ved at anvende aftalte miljømål og passende indikatorer samt ved at tilbyde et internationalt samarbejde med henblik på at nå disse mål og herved begrænse potentielle negative miljøvirkninger i og uden for Unionen mest muligt,
 - at foretage en grundigere vurdering af konsekvenserne for Unionens eksterne politikker af miljøskader og partnernes miljøpolitikker.

Disse mål vil blive forfulgt i en dialog med de relevante tredjeparter. Med forbehold af brugen af alle juridisk mulige mekanismer vil der ikke unilateralt blive indført nye betingelser i eksisterende forbindelser.

7. Rådet bør lægge særlig vægt på at forsøge at sikre, at tredjelandene lige som Fællesskabet og medlemsstaterne i fuldt omfang opfylder de internationale aftaler, især Kyoto-protokollen fra 1997 til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, og at de kan ratificere denne protokol senest i 2002. Det Europæiske Råd i Stockholm udtrykte i den forbindelse dyb bekymring over, at der nu sættes spørgsmålstejn ved denne protokol.

C. Igangværende arbejde og de fremskridt, der er gjort

8. Udviklingen af en strategi bør tage udgangspunkt i en beskrivelse af, i hvilket omfang miljøhensyn for øjeblikket integreres i de områder af de eksterne politikker, der hører under Rådet (almindelige anliggender). Hvad dette angår sker der bl.a. fremskridt på følgende områder:
 - *udvidelsesprocessen*, der betyder, at mulighederne for at behandle fælles miljøproblemer i Europa vil blive væsentligt forbedret. Medlemsstaterne har under forhandlingerne fremhævet, at transponeringen og gennemførelsen af gældende miljøregler skal have høj prioritet. Transponeringen bør være afsluttet senest på tiltrædelsestidspunktet. Fællesskabets rammelovgivning og foranstaltninger med relation til internationale konventioner bør have førsteprioritet. Erhvervsrelateret lovgivning og reduktion af den globale grænseoverskridende forurening bør også behandles snarest. Det er vigtigt at notere, at kandidatlandene vil bibringe Unionen enestående kvaliteter, navnlig på biodiversitetsområdet. Forhandlingerne er hidtil forløbet godt og overholder den køreplan, medlemsstaterne godkendte i Nice. På tiltrædelseskonferencen den 29. marts blev forhandlingerne med Slovenien om miljøkapitlet midlertidigt afsluttet, hvilket er et gennembrud på området. Det strukturpolitiske førtiltrædelsesinstrument (ISPA) spiller en central rolle i denne proces, idet det giver kandidatlandene mulighed for at intensivere deres indsats;

- stabilitet og genopbygning på *det vestlige Balkan*, herunder det regionale program for genopretning af miljøet på Balkan (RERP), CARDS-programmet og initiativet vedrørende beskyttelse mod og forebyggelse af katastrofer (DPPI), der tager sigte på at forbedre samarbejdet mellem landene i regionen på området hurtig indsats ved miljø- og naturkatastrofer. Inden for rammerne af stabiliserings- og associeringsprocessen er miljømæssig og nuklear sikkerhed en væsentlig sektor for samarbejde med landene på det vestlige Balkan. Stabiliserings- og associeringsaftalerne skal omfatte bestemmelser, der tager sigte på at styrke samarbejdet med henblik på at forebygge miljøforringelse med sigte på at støtte miljøets bæredygtighed. På baggrund bl.a. af en rapport fra Euratoms eksperter har Rådet for nylig behandlet offentlighedens bekymringer over eventuelle miljømæssige sundhedsrisici i tilknytning til konflikten på det vestlige Balkan;
- forbindelserne med landene i *det sydlige Middelhav og Mellemøsten*. Disse omfatter den fælles strategi for Middelhavsområdet, der blev vedtaget i 2000, Barcelona-processen fra 1995, miljøhandlingsprogrammet med kort- og mellemfristede prioriteter (SMAP), der blev vedtaget i 1997 (SMAP omhandler bl.a. vandressourcer og andre vandrelaterede spørgsmål, affaldshåndtering, beskyttelse af følsomme kystområder og forebyggelse af ørkenspredning), den nyligt reviderede MEDA-forordning og bestræbelserne for at indføre et Euro-Middelhavs-frihandelsområde, hvor der tages specielt hensyn til miljøbeskyttelse og -forbedring;
- *den transatlantiske dialog* med USA og Canada, der er en af de vigtigste og mest komplekse relationer i verden, og som varetager emner af meget stor betydning for miljøet såsom klimaændringer, bioteknologi og genetisk modificerede (GMO-)produkter;

- reformerne og overgangen i *de nye uafhængige stater (NIS)*. Forbindelserne omfatter partnerskabs- og samarbejdsaftalerne og den nye Tacis-forordning, der lægger klarere vægt på miljøet og behandler miljøproblemer gennem det regionale samarbejdsprogram og programmet for samarbejde over landegrænserne. De omfatter også de fælles strategier for Rusland og Ukraine, der blev vedtaget i 1999, og som lægger stor vægt på miljøspørgsmål såsom bæredygtig forvaltning af naturressourcer, nuklear sikkerhed, bortskaffelse af nukleart affald og bekæmpelse af luft- og vandforurening. Rådet har vedtaget kriterier for lån fra EIB til Rusland. Projekterne vil blive vurderet og godkendt fra sag til sag og have en stærk miljømålsætning. Ratifikationen af energichartertraktaten vil være et markant fremskridt, jf. konklusionerne fra topmødet mellem EU og Rusland i Paris;
- *handlingsplanen for den nordlige dimension*, der blev vedtaget i 2000, og hvori det bl.a. hedder, at der er behov for foranstaltninger til miljøbeskyttelse og til støtte for en miljømæssigt bæredygtig forvaltning af regionens naturressourcer som f.eks. gas, olie, minedrift, skovbrug, fiskeri og andre levende ressourcer. I Feira identificerede Det Europæiske Råd endvidere miljø, herunder nuklear sikkerhed og det eventuelle multilaterale atom- og miljøprogram i Den Russiske Føderation (MNEPR), som et område, der skal have høj prioritet i handlingsplanen for den nordlige dimension;
- *forbindelserne og dialogen med Australien, New Zealand og landene i Asien*. Disse forbindelser omfatter en bred vifte af instrumenter, f.eks. den fælles erklæring EU-Australien (1997) og den fælles erklæring EU-New Zealand (1999), det igangværende arbejde med EU's og Japans handlingsplan, der bl.a. omfatter miljø og bæredygtig udvikling, og rammeaftalen mellem EF og dets medlemsstater og Republikken Korea (1996), der opererer med et tættere samarbejde om miljøspørgsmål. Derudover omfatter forbindelserne med *Asien* ASEM-dialogen fra 1996, der dækker en lang række samarbejdsområder, bl.a. miljø, det igangværende arbejde med et EU-Kina landestrategipapir, oprettelsen af et asiatisk-europæisk miljøteknologisk center (AEETC) i 1999 i Bangkok og Asien-Europa samarbejdsrammen (AECF), som der blev opnået enighed om i oktober 2000, og hvori nøgleprioriteterne er miljø og bæredygtig udvikling;

- samarbejdet med landene i *Latinamerika*, hvor instrumenterne bl.a. er Rio-erklæringen fra det første topmøde mellem EU, Latinamerika og Caribien i juni 1999, der fremhæver nødvendigheden af at vende tendensen til forringelse af miljøet og fremme bæredygtig udvikling gennem bevarelse og bæredygtig anvendelse af naturressourcerne. Problemet naturkatastrofer er særlig relevant i dialogen med Latinamerika og Caribien efter sidste års naturkatastrofer, bl.a. orkanen Mitch i Mellemamerika, oversvømmelserne i Venezuela og jordskælvne i El Salvador og Colombia;
- forbindelserne med udviklingslandene i *Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet* inden for rammerne af Cotonou-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i juni 2000, og hvis vigtigste mål er at reducere og til slut helt afskaffe fattigdommen i overensstemmelse med målsætningen om en bæredygtig udvikling bl.a. ved integration af miljømæssig bæredygtighed i alle aspekter af udviklingssamarbejdet;
- *sikkerhedspolitikken*, herunder integration af miljøhensyn i politikker for minerydning samt nedrustning og ikke-spredning, hvor der kræves miljømæssig forsigtighed i forbindelse med bortskaffelse af masseødelæggelsesvåben;
- det konfliktforebyggende arbejde, herunder den igangværende udvikling af et omfattende *europæisk program for forebyggelse af voldelige konflikter* og Kommissionens meddelelse om konfliktforebyggelse, der beskriver miljørelaterede konfliktårsager og foranstaltninger, der kan imødegå sådanne årsager, når adgang til naturressourcer såsom vand, jord eller fiskeri har særlig stor betydning;
- EU's fremme af multilaterale miljøaftaler (MEA), der omfatter over 200 miljøaftaler, bl.a. FN's konventioner om ørkendannelse, om den biologiske mangfoldighed og om klimændringer, samt den løbende opfølgning af Agenda 21 i FN's Kommission for Bæredygtig Udvikling og forberedelserne til verdenskonferencen om bæredygtig udvikling (Johannesburg, 2002).

- det igangværende arbejde med at udvikle metoder til vurdering af bæredygtigheden af bilaterale og multilaterale handelsforhandlinger, navnlig den *nye runde af WTO-handelsforhandlinger ved bæredygtighedsvurderinger*. Disse metoder kan blive et vigtigt redskab til sikring af, at yderligere handelsliberaliseringer ikke kun bidrager til økonomisk vækst, men også til miljømæssig effektivitet og miljøbeskyttelse;
- *forsigtighedsprincippet*, der blev anerkendt på Det Europæiske Råd i Nice i december 2000, og som opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til bl.a. at sikre, at forsigtighedsprincippet i fuldt omfang bliver anerkendt i de internationale fora, der er relevante i forbindelse med sundhed, miljø og international handel, samt sikre, at der tages mest muligt hensyn hertil, især i WTO.

D. Behov for en yderligere indsats

Rådet bør prioritere følgende aktiviteter og mekanismer, når en strategi implementeres:

9. Konfliktforebyggelse og krisestyring

Miljøforringelse kan både være en årsag til og en følge af konflikter. Miljøforringelse kan også være en konsekvens af naturkatastrofer.

En miljøstrategi for Rådet (almindelige anliggender) bør omfatte spørgsmålet om konflikter, der har miljø- eller naturressourcerelaterede årsager, og en bæredygtig udviklings bidrag til den fælles sikkerhed. Rådet (almindelige anliggender) bør styrke sine bestræbelser for en effektiv konfliktløsning ved at lægge større vægt på tidlige initiativer, der tager sigte på at forebygge voldelige konflikter.

Som en integreret del af disse bestræbelser bør der lægges særlig vægt på mulighederne for grænseoverskridende og regionalt miljøsam arbejde med henblik på at fremme tillidsskabelse, konfliktforebyggelse, konfliktrehabilitering og holdbar fred. Der bør udarbejdes en række tilgange med henblik på at lokalisere potentielle problemer og finde de vigtigste faktorer i miljøet, der udløser voldelige konflikter og migration; dette bør bl.a. omfatte følgende:

- identifikation af store miljøproblemer i tredjelande med anvendelse af de til rådighed værende strukturer til overvågning af miljøforringelse, der er årsag til social spænding/indikatorer;
- indsats i forbindelse med miljøforringelse, når denne undergraver befolkningens levebrød og fremmer migration (herunder til EU), via udviklingssamarbejde og aftaler med tredjelande;
- sikring af, at EU's redskaber udnyttes konsekvent til løsning af miljømæssige kilder til ustabilitet, f.eks. i form af politiske dialoger, aftaler med tredjelande og donoraktiviteter, der tager sigte på at bistå sårbare lande med at opbygge kapacitet til selv at klare sådanne pres;
- fremme af proaktive politikker med henblik på at løse konflikter om vandressourcer, bl.a. i form af regionale rammer for vandforvaltning, især af fælles vandområder (som både EU og OSCE har gjort det i Centralasien);
- hensyntagen i forbindelse med udviklingssamarbejdsprojekter på miljøområdet til disses potentielle virkninger på tillidsskabelse og konfliktforebyggelse, som det med stor succes blev gjort i stabilitetspagten for Balkan.

Strategien bør endvidere omfatte væbnede konflikters virkninger på selve miljøet samt krisestyring efter naturkatastrofer. Befolkningsbevægelser som følge af en allerede igangværende konflikt eller naturkatastrofer kan f.eks. føre til miljøforringelse i form af afskovning, erosion, knaphed på vand, forurening, krybskytteri osv., der igen kan bidrage til yderligere spændinger. Strategien skal indeholde retningslinjer for, hvordan man kan afbøde uheldige følger af sådanne befolkningsbevægelser.

Der er en vigtig relation mellem miljøspørgsmål, fattigdom og menneskerettigheder. Fremme af god regeringsførelse og retsstatsprincippet er centrale spørgsmål, når det drejer sig om at styrke lokalsamfunds og civilsamfundets muligheder for at øve indflydelse på beslutninger, der har følger for miljøbeskyttelsen. Fællesskabets politik for menneskerettigheder kan tilpasses, så den tager særligt hensyn til miljødimensionen.

10. Multilateralt samarbejde

EU lægger stor vægt på at forbedre sammenhængen og koordinationen med FN. Fællesskabet og medlemsstaterne bør fremme integration af miljøhensyn i de aktiviteter, der foregår i alle FN-organer og i de internationale finansielle institutioner.

For øjeblikket bidrager over 200 miljøaftaler til en stadig voksende international miljølovgivning, herunder FN-konventionerne om ørkendannelse, biodiversitet og klimaændringer. Disse aftaler bør tillægges større vægt og gøres mere effektive. Dette indebærer en styrkelse af de internationale institutionelle rammer, navnlig De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP), og en sikring af en bedre koordination af miljøaftalerne.

Det Europæiske Råd i Nice noterede sig med interesse det arbejde, der foregår med international styring på miljøområdet og med mulige løsninger til afhjælpning af de nuværende svagheder på både kort og lang sigt, herunder en eventuel oprettelse af en verdensmiljøorganisation. Rådet blev opfordret til at fortsætte drøftelserne om spørgsmålet og forelægge detaljerede forslag på Det Europæiske Råds møde i Göteborg.

EF og dets medlemsstater bør fortsat være en ledende kraft i de globale forhandlinger om klimaændringer og andre miljøspørgsmål. Den relevante ramme for de industrialiserede landes tiltag mod klimaændringer er De Forenede Nationers konvention om klimaændringer og den dertil hørende Kyoto-protokol. Det specifikke mål bør være Kyoto-protokollens ikrafttræden senest i 2002, ti år efter Rio. Det Europæiske Råd den 23.-24. marts i Stockholm opfordrede indtrængende alle sine forhandlingspartnere til at bidrage konstruktivt til at nå til enighed om de nærmere vilkår for gennemførelse af Kyoto-protokollen og til at fremme et vellykket udfald af den genoptagne sjette partskonference.

Tiårs-gennemgangen af Rio-konferencen på verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i 2002 vil være en milepæl. EU's forberedelser bør bl.a. være styret af det strategiske mål om en bedre integration af politikkerne og en forbedret sammenhæng i det internationale samarbejde om bæredygtig udvikling. Den strategi for bæredygtig udvikling, der skal vedtages i Göteborg, bør være det væsentligste bidrag til EU's forberedelser. OECD-ministermødet i maj 2001 forventes også at yde et væsentligt bidrag ved at bekræfte en ny OECD-strategi for bæredygtig udvikling.

11. Handel og WTO

Rådet har et særligt ansvar for, at der er sammenhæng, og det bør sikre, at miljøhensyn indgår i alle EU's aftaler med tredjelande.

I dag vurderes Fællesskabets regionale handelsaftaler hovedsageligt på deres overholdelse af WTO-reglerne og deres generelle økonomiske virkning. I fremtiden bør endnu et element - miljødimensionen - have en mere fremtrædende plads i vurderingen af EU's regionale aftaler, både i det forberedende arbejde og under forhandlingerne. Dette kan ske ved at foretage bæredygtighedsvurderinger ("Sustainability Impact Assessments") af forskellige sektorer, der indgår i aftalerne, som f.eks. energi, transport og multifunktionelt landbrug. Allerede når Kommissionen forelægger sine forslag til forhandlingsdirektiver, bør der foretages en foreløbig undersøgelse.

Interesserede parter kunne undersøge mulighederne for at udvælge en allerede indgået aftale mellem EF og et tredjeland som et casestudy med henblik på at skabe et godt grundlag for arbejdet med at fastlægge fælles miljøstandarder og indarbejde miljøhensyn i handelsforhandlinger. Kommissionen kunne forbedre metoderne til udarbejdelse af bæredygtighedsvurderinger af aftalerne og identifikation af, hvilke ledsageforanstaltninger der er behov for. Rådet bør prioritere snarest at færdiggøre arbejdet med metoderne til udarbejdelse af bæredygtighedsvurderinger.

For så vidt angår markedsadgang har Rådet understreget behovet for at sikre, at en passende balance mellem yderligere liberalisering af handelen og styrkelse af multilaterale regler bidrager til bæredygtig udvikling, miljøbeskyttelse, sociale fremskridt, reduktion af fattigdom og forbrugersundhed.

Rådet (almindelige anliggender) har prioriteret forbedret markedsadgang for de mindst udviklede lande gennem vedtagelsen af forordningen om "alt andet end våben", der trådte i kraft den 2. marts 2001. Andre industrilande bør følge dette eksempel i deres handelsforhandlinger på både multi- og bilateralt plan.

Fjernelse af hindringer for handel med miljøprodukter, -teknologier og -tjenesteydelser har et potentiale til at bidrage betydeligt til afbødning af problemer i form af forurening og miljøforringelse. I forbindelse med både bilaterale forhandlinger og den ny WTO-runde bør Fællesskabet søge støtte fra partnere til at prioritere forbedret markedsadgang for miljørelaterede varer og tjenesteydelser. Der bør etableres frivillige mærkningsordninger på en gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde, og disse bør tage hensyn til alle interessenters interesser og problemer.

Den dialog og alliance, der bygger på miljøpolitikker sammen med tredjelande, bør styrkes. Der er behov for en større indsats for at øge den globale bevidsthed og viden om, hvor vigtigt det er at integrere miljøhensyn i alle politikområder, herunder handelspolitik. Fællesskabet bør arbejde for en bredere anerkendelse blandt WTO-partnerne af, hvor vigtigt det er, at WTO-forhandlingerne støtter multilaterale miljøaftaler og målsætninger om bæredygtig udvikling.

Rådet bør fortsat arbejde for en større retlig klarhed om forholdet mellem WTO-reglerne og handelsforanstaltninger truffet i henhold til multilaterale miljøaftaler, for at WTO i henhold til klare regler skal kunne rumme anvendelsen af sådanne foranstaltninger. De to retssystemer bør støtte hinanden gensidigt og fremme en bæredygtig udvikling.

I betragtning af de positive virkninger af en bæredygtig udvikling bør der i den nye WTO-runde og i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser gives højeste prioritet til udviklingslandenes fulde integration i det multilaterale handelssystem.

Rådet bør fremme arbejdet med at sikre, at miljøkonventioner og internationale handelsregler støtter hinanden gensidigt.

Drøftelserne på FN-konferencer som f.eks. De Forenede Nationers Konference om Handel og Udvikling (UNCTAD) og om de mindst udviklede lande giver også gode muligheder for, at EU kan fremme en yderligere integration af miljøhensyn med henblik på at fremme bæredygtig udvikling på globalt plan. Det er vigtigt at gøre en øget indsats for at støtte kapacitetsopbygning i udviklingslandene med henblik på at lette deres deltagelse i miljøarbejdet.

12. Forsigtighedsprincippet

Rådet bør fortsætte sine bestræbelser på at sikre en effektiv gennemførelse af forsigtighedsprincippet på grundlag af principperne i Rådets resolution fra december 2000.

13. Den transatlantiske dialog

Miljøsamarbejde bør indgå som klar prioritet og et permanent element i den transatlantiske dialog. I den nuværende situation, hvor der sættes spørgsmålstejn ved Kyoto-protokollen, bør klimaændringer stå i fokus for de fortsatte drøftelser og det fortsatte samarbejde mellem Fællesskabet og USA, både bilateralt og multilateralt. Fællesskabet og medlemsstaterne bør inddrage USA i en konstruktiv dialog om gennemførelsen af Kyoto-protokollen. Andre emner, der bør tages op i forbindelse med den transatlantiske dialog, er energibesparelser, miljø- og sikkerhedsspørgsmål samt miljørelaterede skatter. EU og USA bør endvidere samarbejde i multilaterale fora som f.eks. FN og WTO med henblik på at fremme integration af miljøhensyn i disse organisationers aktiviteter. Rådet vil drøfte den transatlantiske dialog yderligere på grundlag af den seneste meddelelse fra Kommissionen "Styrkelse af de transatlantiske forbindelser".

14. Udvidelsen

Udvidelsen er den største udfordring, EU står over for. Udvidelsen er også central for EU's miljøindsats, fordi den betyder, at udsigterne til at løse fælles miljøproblemer i Europa, vil blive væsentligt forbedret. Det er vigtigt, at kandidatlandene ikke blot overtager og gennemfører den gældende fællesskabsret på miljøområdet som sådan, men at de også lever op til miljøaspekterne af fællesskabsretten på andre områder. Gennemførelsen af den gældende fællesskabsret bør påbegyndes hurtigst muligt i førtiltrædelsesperioden med henblik på at gøre kandidatlandene fortrolige med EU's administrative praksis på miljøbeskyttelsesområdet. Når det er relevant, bør kandidatlandene informeres om fremtidige udviklinger i fællesskabsretten på miljøområdet for derved at lette deres kommende indtræden i EU. Det er vigtigt at understrege, at der ikke må opstilles nye betingelser i forhandlingerne.

15. EU's fælles strategier

Arbejdet med at gennemføre miljøbestemmelserne i EU's fælles strategier bør intensiveres. Miljøspørgsmål bør på grundlag af konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender) den 26. februar 2001 systematisk indgå i fremtidige fælles strategier vedrørende tredjelande, når dette er relevant i forhold til den fælles strategis målsætninger. Miljøaspektet i fremtidige strategier bør ligeledes gøres mere specifikt og verificerbart.

16. Udviklingssamarbejde

Udviklingssamarbejde udgør en central del af i EU's eksterne politikker og behandles i rådsregi navnlig af Rådet (udviklingssamarbejde). I Rådets og Kommissionens fælles erklæring om EF's udviklingspolitik, der blev vedtaget den 10. november 2000, anerkendes det, at miljøbeskyttelse skal indgå i fastlæggelsen og gennemførelsen af alle fællesskabspolitikker, især med henblik på at fremme bæredygtig udvikling. Miljøspørgsmål bør derfor systematisk indarbejdes i Fællesskabets udviklingsinstrumenter.

Samlingen i Rådet (udviklingssamarbejde) i maj forventes at vedtage konklusioner på grundlag af bl.a. Kommissionens arbejdsdokument af 21. marts 2001 om integration af miljøet i Fællesskabets økonomiske samarbejde og udviklingssamarbejde.

17. Regionale aktiviteter og programmer

Som det fremgår af Kommissionens dokument om "Integration af miljøet i politikken for tredjelandsforbindelser", bør sektorstrategien for Rådet (almindelige anliggender) omhandle måder og midler til at forbedre integration af miljøhensyn i EU-aktiviteter og -programmer på regionalt plan, navnlig inden for Barcelona-processen, det vestlige Balkan, Tacis-programmet, den nordlige dimension og samarbejdet med landene i Latinamerika, Afrika, Asien og Stillehavet. Miljøaspekter kan inddrages i alle aktiviteter, der er omfattet af regionale programmer, og der bør udarbejdes miljøvurderinger, inden større investeringsprojekter godkendes.

18. Fremtidige orienterende debatter om forbindelserne med tredjelande

Rådet (almindelige anliggender) har for nylig drøftet måder og midler til at sikre en bedre koordination af den eksterne dimension af EU's politikker samt måder til at sikre en mere effektiv udbetaling af finansiel bistand. Emnet blev drøftet på en orienterende debat den 22. januar 2001. Integration af miljøhensyn i EU's forbindelser med tredjelande bør indgå i fremtidige orienterende debatter og i bestræbelserne på at opnå en bedre koordination.

E. Konklusioner

19. På baggrund af ovenstående kan der drages følgende konklusioner:

– Der er enighed i Rådet om følgende mål:

- at tilstræbe, at EU bliver mere konsekvent og ambitiøs i håndteringen af miljøhensyn i sine forbindelser med tredjelande og internationale organisationer,

- at forbedre EU's udenrigspolitiske instrumenter ved at anvende vedtagne miljømål og passende indikatorer og tilbyde internationalt samarbejde med henblik på at nå disse mål og derved minimere eventuelle negative miljøvirkninger i eller uden for Den Europæiske Union,
- at foretage en grundigere vurdering af, hvilke konsekvenser miljøskader og partners miljøpolitikker bør få for EU's politikker over for tredjelande.

– Der er enighed i Rådet om følgende foranstaltninger til at nå disse mål:

- fastlæggelse af Rådets mål og principper for bæredygtig udvikling og opstilling af retningslinjer for, hvordan man i fremtiden kan sikre en bedre integration af miljøaspekter. I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Helsingfors bør Rådets (almindelige anliggender) strategi i sidste instans omfatte mål, tidsplaner og mekanismer, herunder en række indikatorer, til overvågning af fremskridtene i arbejdet,
- udarbejdelse af metoder til undersøgelse af, hvordan EU's aftaler med tredjelande og andre udenrigspolitiske instrumenter påvirker den bæredygtige udvikling,
- udarbejdelse af indikatorer under hensyn til det relevante arbejde, der måtte finde sted i andre rådssammensætninger og -organer,
- opfordring af interesserede parter til at undersøge mulighederne for at udvælge en allerede indgået aftale som et casestudy med henblik på at skabe et godt grundlag for arbejdet med at fastlægge fælles miljøstandarder og indarbejde miljøhensyn i handelsforhandlinger.

– Rådet opfordrer Kommissionen til:

- at fremsætte forslag til en detaljeret strategi inden udgangen af 2001, herunder passende indikatorer (for eksempel registrering af antallet af aftaler med/strategier over for tredjelande, der er blevet miljøvurderet, redegørelse for, hvor stor miljøbistand der er ydet tredjelande, og hvilke reaktioner den har udløst, m.m.), der kan støtte gennemførelsen af denne strategi og overvåge integrationen af miljøhensyn,

- at videreudvikle de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner af bæredygtig udvikling i relation til de eksterne politikker, der henhører under Rådet (almindelige anliggender), navnlig på baggrund af det kommende forslag fra Kommissionen til en strategi for bæredygtig udvikling, og at overveje at udarbejde en operationel strategi,

Der er enighed i Rådet om jævnligt at gennemgå arbejdet med strategien, herunder indikatorerne, på grundlag af rapporter fra Kommissionen. Den næste gennemgang skal finde sted inden 2003.

20. APR. 2001

20. APR. 2001

J.nr. 400 195

RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 6. april 2001 (09.04)
(OR. en)

FORDELT

7791/01
COR 1

03 MAJ 2001

LIMITE

POLGEN 5
ENV 168
RELEX 47

TILAKTERNE

CORRIGENDUM TIL NOTE

fra: Coreper
efter mødet den: 4. april 2001
til: Rådet

Vedr.: Udkast til rapport til Det Europæiske Råd om integration af miljøhensyn i de eksterne politikker, der henhører under Rådet (almindelige anliggender)

Side 11, punkt 11 "Handel og WTO":

Sidste punktum i sidste afsnit på denne side affattes således:

"Rådet og Kommissionen bør prioritere snarest at færdiggøre arbejdet med metoderne til udarbejdelse af bæredygtighedsvurderinger."

.

.